

ב שֵׁם כְּשֵׁם אָבִיו הָרָא"ש
וּבְשֵׁם הַמְדַקְדָּקִים,
שְׁאוּפִים הַכֹּל קֶדֶם מוֹעֵד,
שָׂאם יֵשׁ מַשְׁהוּ חֶמֶץ
יִתְכַבֵּל קֶדֶם זְמַן אֲסוּר.

א מימרא דרבא פסחים
מ"ב (ע"א). ב יומא כ"ח
(ע"ב):

שֶׁהוּא זְמַן הַקֶּרֶבֶת קָרֵבן פָּסַח. וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר שָׁחַל לַהֲוִיּוֹת בְּשֶׁבֶת (ה) בְּלִשְׁוֹן
בְּעָרֵב שֶׁבֶת (ו) אַחֵר שֵׁשׁ שָׁעוֹת:

תַּנַּט מְקוֹם וְסֵדֶר לַיִשָּׁת הַמִּצּוֹת. וְבוֹ ר' סְעִיפִים:

אָיִן * לְשׁוֹן (א) בְּמָקוֹם (ב) הַשְּׁמֵשׁ, * בְּיָדוֹם הַמַּעֲנָן (ג) אֲסוּר (ד) תַּחַת (ה) כָּל אֲוִיר הָרִקְעַ, (ו) מִשּׁוֹם יוֹמָא דְעִיבָא פְּלִיָּה שְׂמֵשׂא. הָהָּ: וְעַל כֵּן נִהְיָ לְהַר מְלֹשׁ נִגְדָּ (ז) הַחֲלוֹן (ח) הַפְּתוּחָא

שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה

יַעֲקֹב, וּבִסְפֹּר בְּרָכִי יוֹסֵף (ס"ה) הָאֲדִיר בְּזֶה לְהַצְדִּיק דְּבָרֵי הַשְּׁבוּת יַעֲקֹב וּלְהָשִׁיב שְׁבוּתוֹ
בְּקֶרְאָשׁוֹנָה, עֵינִי שָׁם:

[illegible]

מצות ספקות, והוא הדין דאסור לאפות בליל ראשון על ליל שני, מיהו אם אפה מב ואותה שאפה מבעוד יום יצניעם לליל שני, עין מה שפכתנו סימן תק"ז סעיף ז'. וא

א (א) השמש. אבל שלא במקום השמש מִמֶּר לְלוֹשׁ, וְלֹא חִישִׁינִי שָׁמָּה יִהְיֶה הַשֶּׁשׁ וּבִפְסוּקִים דְּבִל שְׁאִינוּ נִתְקַבֵּל אֶל הַשֶּׁשׁ מִפֶּשׁ רַק שְׂוָהוּ קְרִיב אֶל הַשֶּׁשׁ, נִרְרַע טַפִּי מִיּוֹם הַמַּעֲזָן, לֹא לְהִסְטִי בּוּ יוֹם, אוּ לְפִתַּח הַדֵּלֶת וְהַחֲלוּלוֹת עַד שֶׁיֵּצֵא הַסְּעִיר ה': (א) הַחֲלוּלִין, וּמִן הַעֵד שֶׁל חֲלוּן אוּ רְחוּק מִן הַחֲלוּן בְּעֵינֵי שְׂאֵי אֲפֶשֶׁר

פֵּאָר הַלְכָּה

א * וְיָבוֹם הַמִּצְנֵן וְכוּ'. עַיִן בַּחֲדוּשֵׁי מִהֲרֵם חֲלָאנִין (מכ. ד"ה אשה) בָּשֵׁם
הַמִּצְנֵן יְדוּקָא קִשְׁתּוּא מִצְנָן גְּמוּר, אֲכָל קִשְׁתְּעֻנְיִים עוֹרְבִים וְשִׁבְיָן
רַפְסִין, וְרַפְסִין, אִין בְּקֵר כְּלָמִם, וְכֵן עֲשֵׂה מַעֲשֶׂה וְכֵן עֲקֹר, עַר כָּאֵן
לְשׁוֹנוֹ. וְכֵן הִבִּיא הַפְּרִי דְּרִירֵי הַרְמֵלִים אֵלּוּ בָשֵׁם קִשְׁתּוּא. וְיִמְיָהּ,
אֲשֶׁר דָּכַל וְכֵן מַעֲרִי יִדְנָא דְּשֵׁם, אִין מְנַחֵה שְׁהִבֵּיא בְּמִצְנָא סְמִיכּוּיָהּ

שלא יהיו מצמחים, וצל כן אופיו מקדם כדי שיתבשל החמץ. ובדבר מפני הדחק, וזולת קצת שנותהוין בזה ללוש ולאפות אחר ששעות. הנה הוצק יצקב (ס"ק) מצדד כהב"ח (ס"א) דאחר שש ומחצה צוה דאחר שש, וכן פסק בבית מאיר וכן משמע בבאורי הגר"א. וכן הכל קדם פסח, שאם יתערב משהו חמץ בתוכם יתבשל, מה שאין משהו חמץ בהקמח כבר נתערב ונתבשל, וממנו אחר כך לבשל לא עצמן, ואין שורין ואין מבשלין מצות בפסח מחשש שמא יגמר יתחמץ, וצ"ח בעשרי תשובה סימן ת"ס (ס"ק) דמצד הדין אין לח' דמקוין דקים, ומכל מקום מי שנוהג בהקמח זו אין מונחין אותו, מזה, לא יאפה אלא מה שצריך לאותו לילה ולא על ליל שני, מה ויכול לאפות אחרים בליל ראשון, ואותה שאפה מקבוע יום יציגהו שלא יבא לידי קלקול בהקשרת חלה ביום טוב, וכן במדידת קמח אפיקומן אחר חצות: (ח) לשינוי בערב שבת. וצונו לומר דלא בש ששעות. וכן

א (א) במקום וכו'. שהשמש מחמם העפר וקרוב להחמץ. ודעת
שהוא קרוב אל השמש אין לחש, אבל דעת כמה אחרונים (ב)
בתוך הבית, (ג) כל שהחילון פתוח כנגד השמש אסור. והכי ש
החוק יעקב (סד"ק) שאין להחמיר בזה, אבל כמה אחרונים (ד) חול
החלוקה פסדין בשעה שהשמש מחמיר: (א) תחת כיסא ארץ
זו העת אל תחת ואין בו חמה: (ד) משום דירמיהו וכו'. ששבע

שער הציון

(7) הָגֵן־אֵל: (8) אֱלֹהֵי רַבָּה (סֵק־א) וּמֵאֲמֵר מְרַדְּכִי (סֵק־א) וְהַפְרִי מִגְדֵּינִי (מִשְׁדֵּי־סֵק־א): (9) פְּרִי מִגְדֵּינִי (סֵק־א) וְשִׁפְטִי: (10) חֹק יוֹסֵף (זִק־סֵק־א) וְחֹמֶד מִשְׁפָּה (סֵק־א) וְחֵי אֲדָם (כָּל־קֶבֶד סֵק־א): (11) חֹק יוֹסֵף וְחֵי אֲדָם (סֵק־א):

שלא לשחטו עד לאחר שש ומחצה. **ב**] בשו"ע הרב (ס"ה) כתב: אבל אם הוא סתום בזכויות, אע"פ שהשמש זורח שם מותר ללוש כנגדו [ומכל מקום צריך ליזהר שלא תחמם העיסה].

לִיקוּטֵי דְבָרֵי הָרֵב: א] ובשו"ע הרב (ס"א) כתב: ולפי שאין הכל בקיאים בחצות היום ממש, לפיכך נכון להמתין חצי שעה אחר חצות היום כי כן היו ממתנים בשחיטת הפסח